

FILOZOFSKI FAKULTET

SVEUČILIŠTE JOSIPA JURJA STROSSMAYERA U OSIJEKU

DOKTORSKI STUDIJ

OBRAZAC 5

PRIJAVA TEME DOKTORSKOG RADA

I. OPĆI PODACI

IME I PREZIME: Matija Zorić

Naziv studija: Poslijediplomski sveučilišni studij Jezikoslovlje

Matični broj doktoranda: 232

Stjecanje doktorata znanosti pokreće se: u okviru doktorskog studija

Akadska godina u kojoj je upisana 1. godina studija: 2015./2016.

Ime i prezime majke i/ili oca: []

Datum i mjesto rođenja: []

Adresa: []

Telefon/mobitel: []

E-pošta: []

II. ŽIVOTOPIS

Obrazovanje (od novijega k starijem datumu):

1. Poslijediplomski sveučilišni studij Jezikoslovlje na Filozofskom fakultetu Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku od 01.12.2015. do danas
2. Latinski jezik i rimska književnost i grčki jezik i književnost na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, diplomirao 24.06.2004.
3. Klasična gimnazija u II. gimnaziji u Osijeku, maturirao 1998.
4. Osnovna škola Franje Krežme u Osijeku, završio 1994.

Radno iskustvo (od novijega k starijem datumu):

1. Nastavnik latinskog i grčkog jezika u Isusovačkoj klasičnoj gimnaziji s pravom javnosti u Osijeku od 01.09.2002., trenutno u zvanju profesora izvrsnog savjetnika (od 08.02.2025.)

Popis radova:

1. Zorić, M. (2017). Ziková, Markéta, Caha, Pavel, Dočekal, Mojmir (eds.). 2015. Slavic languages in the perspective of formal grammar. Jezikoslovlje, 18. (3.), 558-563. pregledni rad
2. Illyricae linguae praecepta, Lehocski-Samardžić, A., Mlikota, J., & Zorić, M. (2018). Illyricae Linguae Praecepta, Coloczae, 1807, znanstveni rad

3. Zorić, M. (2019). Rečenice s iznimnim padežnim označivanjem i rečenice s implicitnom kontrolom subjekta u hrvatskom jeziku. Rasprave: Časopis Instituta za hrvatski jezik i jezikoslovlje, 45 (2), 695-711., izvorni samostalni znanstveni rad
4. Zorić, M. (2020). Motivacijski i disciplinarni izazovi u nastavi klasičnih jezika - iskustvo rada u klasičnoj gimnaziji. Latina et Graeca, 2 (37), 113-116., stručni članak
5. Frequency of Latin Phraseological Units in the Perseus Digital Library Greek and Roman (Latin) Corps and the Croatian Language Library: Test Probe A, Zorić M., Vol. 33 No. 1 (2024): Lingua Montenegrina, izvorni samostalni znanstveni rad
6. Ana Lehociki-Samardžić; Matija Zorić (2025.). Proverbs in the Phraseological Dictionary from the Works of Cornelius Tacitus. Proverbium, u objavi

Popis aktivnih sudjelovanja na znanstvenim skupovima:

1. 6. Hrvatski sintaktički dani, 17.-19. svibnja 2018.

III. NASLOV PREDLOŽENE TEME

Hrvatski jezik: Infinitivne konstrukcije u Tacitovim Analima u službi „Sine ira et studio“

Engleski jezik: Infinitive constructions in Tacitus' Annals in the service of "Sine ira et studio"

Na jeziku na kojem će se pisati rad (*ispuniti ako jezik rada nije hrvatski ili engleski*):

Jezik na kojem će se pisati doktorski rad: hrvatski jezik

IV. OBRAZLOŽENJE TEME

Sažetak na hrvatskom jeziku (*maksimalno 1000 znakova s praznim mjestima*):

Rimski historiograf Kornelije Tacit u Analima najavljuje sebe kao objektivnog pisca, a u tekstu prenosi i obavijesti dobivene usmenom predajom. Pretpostavlja se da Tacit u takvim situacijama koristi razne vrste neupravnog govora: zavisnosložene rečenice, akuzative s infinitivom, nominative s infinitivom i kontrolne infinitivne konstrukcije, što je potrebno i statistički dokazati na cijelom tekstu. Osobito je potrebno razjasniti pogled na takozvane historijske infinitive kao kvazirečenice te tradicionalnu uputu da ih se prevodi kao indikative imperfekta jer stoje na mjestu indikativa imperfekta. Pretpostavljajući da su mnoge velike rečenice koje sadrže glavne glagole neopravdano podijeljene točkama na fraze koje ne mogu biti rečenice per se, ovaj rad će se usmjeriti i na precizniju redakciju teksta poštujući formalne jezikoslovne principe. Usporedba sa sondama tekstova ranijih grčkih i rimskih historiografa prokazat će mogući historiografski jezični obrazac i Tacitove uzore.

Sažetak na engleskom/njemačkom jeziku (*maksimalno 1000 znakova s praznim mjestima*):

The Roman historiographer Cornelius Tacitus presents himself in The Annals as an objective writer, and in the text, he also transmits information obtained through oral tradition. It is believed that Tacitus employs different types of reported speech in such situations: subordinate clauses,

accusative with infinitive, nominative with infinitive, and control infinitive constructions, which should also be statistically verified in the full text. It is particularly important to clarify the view of the so-called historical infinitives as quasi-sentences as well as on the traditional instruction to translate them using imperfect indicatives, since they occur in a position typically occupied by imperfect indicatives. Assuming that many long sentences with main verbs are unjustifiably separated by periods from phrases that cannot function as independent clauses, this thesis will focus on a more precise redaction of the text, in accordance with formal linguistic principles. A comparison with text samples from earlier Greek and Roman historiographers will reveal a possible historiographical linguistic pattern and Tacitus' models.

Područje / polje / grana: Lingvistika/ filologija/ klasična filologija

Uvod (*maksimalno 2000 znakova s praznim mjestima*):

U antičkoj historiografskoj prozi postoje sve vrste rečenica i zavisnih konstrukcija. U filološkim opažanjima tekstova Kornelija Tacita i drugih historiografa, filolozi 19. stoljeća navode postojanje sintaktičke konstrukcije historijskog infinitiva (IH), kao fraze bez glavnoga glagola i upućuju da se takve infinitive shvati kao indikative imperfekta. Budući da se u formalnoj lingvistici predikat kao temelj rečenice dobiva pridruživanjem gramatičkog subjekta glagolu kao specifikatora, infinitiv ne može stajati na mjestu samostalnog predikata i ne može biti samostalna rečenica. Zato je potrebno istražiti narav IH na korpusu Tacitovih Anala polazeći od teze da se radi o eliptičnim konstrukcijama s pomišljenim glavnim glagolom ili pronaći glavni glagol u bliskoj tekstualnoj okolini polazeći od teze da su IH neopravdano odijeljeni točkom od svojih glavnih rečenica. Naime treba uzeti u obzir da su antički tekstovi do nas dospjeli medijacijom srednjovjekovnih prijepisa u kojima nema interpunkcija i da rečenice u suvremenim prijepisima dobivaju točku po arbitrarnosti prepisivača, odnosno da rečenična interpunkcija u njima nije izvorna. Eliptičnost drugih infinitivnih konstrukcija može se dopunom nepostojećih podataka testirati i za akuzative s infinitivom (ACI) i nominative s infinitivom (NCI). Budući da su sve spomenute konstrukcije vrste neupravnog govora i da Anali sadrže i dramski prikazane događaje, pretpostavlja se da su upravo takvi događaji prikazani neupravnim govorom kao plod usmene predaje te da se Tacit upravo tim konstrukcijama služi za distanciranje sebe kao pisca od mnogih informacija čuvajući svoju historiografsku neutralnost koju je najavio frazom *Sine ira et studio*, odnosno bez srdžbe i naklonosti. Savršenstvo i konzistencija forme je antički spisateljski imperativ pa je moguće da i u sintaksi Tacit ima uzore u prethodnicima te je potrebno sintaktički i semantički objasniti i sve rečenice njegovih Anala i sonde tekstova potencijalnih uzora.

Pregled dosadašnjih istraživanja (*maksimalno 5000 znakova s praznim mjestima*):

Historijski infinitiv (IH) kao sintaktičku kategoriju latinskog jezika spominju filolozi u 19. stoljeću te poput Andresena (1874) navode primjere upravo iz Tacitovih Anala. Sugerira se da takve fraze, odnosno njihovi infinitivi odgovaraju značenju imperfekta (Appelmann 1888) uz argument da su indikativne rečenice antičkih historiografa često u imperfektu. Iako je ta uputa

praktična jer olakšava razumijevanje i sugerira da se IH prevedu indikativom imperfekta uz potpuno očuvanje informacije, ostaje činjenica da se kod IH uglavnom radi o infinitivima prezenta. Carstenen (1962) napušta takvo sintaktički iracionalno objašnjenje gledajući na IH kao eliptičnu konstrukciju kojoj bi kao glavni glagol najbolje odgovarao neizrečeni glagol *coepi*/počeo sam ili počinjem koji je potpuno neutralan po pitanju stava ili raspoloženja autora koje se kod IH ne prenosi (Rosen 1995). U tom slučaju glagol *coepi* morao bi stajati na mjestu kontrolnog glagola i u IH implicitno kontrolirati subjekt (Gnjatović i Matasović 2013). Budući da glagol *coepi* ne pripada glagolima produktivnim za tvorbu konstrukcija s posebnim označivanjem padeža ili ECM konstrukcijama kako ih navode Gortan, Gorski i Pauš (1982) te Musić i Majnarić (1994) kad govore o strukturi akuzativa s infinitivom (ACI) i nominativa s infinitivom (NCI) u latinskom, odnosno starogrčkom jeziku, taj se glagol čini i najizglednijim prešućenim glavnim glagolom takozvanih IH u Analima. Čini se da Huebenthal (1881) nije u pravu kad kaže da IH nisu eliptična konstrukcija jer ju antički autori ne spominju zato što se ona s glagolom *coepi* ipak spominje kod Priscijana i Kvintilijana (Nurmela 1944), a ima je i kod Terencija i Cicerona (Rosen 1995). Dapače, neprepoznavanje IH kao zasebne kategorije kod izvornih govornika latinskog jezika ukazuje na to da se radi o nekoj drugoj standardnoj strukturi čija je eliptičnost uobičajena. Sve IH u Tacitovim Analima potrebno je testirati dopunjavanjem glagolom *coepi* u licu subjekta i vršitelja radnje IH koji je redovito izrečen i provjeriti njihovu ovjerenost da se dokaže jesu li historijski infinitivi zapravo historiografski infinitivi, odnosno da nisu sintaktička kategorija, nego stilaska kategorija koja pripada sintaktičkoj kategoriji eliptične subjektne implicitne kontrole. U Tacitovim Analima nalazi se i znatan broj infinitivnih fraza sa subjektom i vršiteljem radnje te ponekad predikatnim imenom u akuzativu koje također nemaju izrečen glavni glagol u kojima je vidljivo da izrečeni subjekt c-komandira adjunktima u vlastitoj klauzi, a to prema nalazu Lasnik i Saito (1991) te Postal (1974) sugerira da su takve fraze eliptični akuzativi s infinitivom. Primjer tobožnje samostalne infinitivne rečenice u Vergilijevom tekstu koji navodi Maixner (1877) kao ogledni primjer IH pokazuje upravo suprotno: da u neposrednoj okolini ili točnije prije prethodne rečenične točke postoji glagol *ferebant* koji je jedan od najčešće upotrebljivanih latinskih glagola govorenja pri tvorbi akuzativa s infinitivom. Budući da u Maixnerovom primjeru oba subjekta i agensa infinitivne radnje, *boves* i *nemus*, u deklinaciji mogu biti i akuzativi, a ne samo nominativi, čini se da je zablude izazvala krivo pripisana točka u redakciji teksta koja je odvojila akuzativ s infinitivom od njegove glavne rečenice. Zato je potrebno pronaći sve slične primjere u Analima u kojima je prepisivačeva točka zaslijepila ispravnu sintaktičku kategorizaciju napisanih fraza i potaknula istraživače na stvaranje nepostojećih gramatičkih kategorija poput samostalnog IH koji Mohr (1878) već uspoređuje i s apsolutnim infinitivom. Negiranje eliptičnosti IH u suvremeno doba pokušava se objasniti uznošenjem funkcionalnosti nad sintaksom prema kojemu finitnost glagola nije određena morfologijom, nego funkcionalnošću informacije (Nikolaeva 2014). pa se u obrani IH ide tako daleko da se udara u fundamentalne univerzalne nalaze formalne lingvistike i moguće sukobljava sintaktički jezični obrazac s funkcionalnim jezičnim obrascem. Sfera akuzativa i nominativa s infinitivom pripada favoriziranom tipu kako latinskog, tako i starogrčkog neupravnog govora

kojim govornik ili tekstopisac od sebe distancira izvor informacije i to u svakodnevnom govoru kao pragmatičko očuvanje obraza ili u tekstu kao dokaz objektivnosti, a Laws (1864) drži da upravo historijskim infinitivima pisac želi publici prikazati prateće afekte nekog događaja ili dramatizirati događaj (Rosen 1995). Da bi se dokazala ta Lawsova tvrdnja za koju on argumente ne crpi iz korpusnog istraživanja, već iz gramatike Schultziusa i Ramschorniusa potrebno je izraditi statistiku faktičnosti informacije svake rečenice u Tacitovim Analima u odnosu na jezična sredstva kojima je ona zapisana. Ako se dokaže da je dio historijskih infinitiva zapravo obična kontrolna konstrukcija, moći će se i statistički utvrditi prenosi li se i pomoću kontrolnih konstrukcija faktične ili nefaktične informacije

Cilj i hipoteze istraživanja (maksimalno 700 znakova s praznim mjestima):

Ciljevi disertacije :

1. istražiti broj i sintaktičku narav tzv. historijskih infinitiva na cjelovitom tekstu Tacitovih Anala
2. kategorijalno uskladiti IH s univerzalnim jezičnim zakonima.
3. kategorizirati tipove obavijesti koji se prenose infinitivnim konstrukcijama u odnosu na indikativne rečenice u Tacitovim Analima te na uzorcima tekstova prominentnih historiografa, primarno Oca povijesti Herodota i Ksenofonta Atenjanina, Tita Livija i Gaja Salustija Krispa koji mogu predstavljati i jezični uzor za Tacita.

Istraživačke hipoteze:

1. Historijski infinitivi u Tacitovim Analima su dekontekstualizirane klauze, dopune ili elipse.
2. Kornelije Tacit se u Analima od nefaktičnih informacija ograđuje neupravnim govorom u obliku akuzativa s infinitivom, nominativa s infinitivom, klauza u konjunktivu i tzv. historijskih infinitiva kojima potiče dramu pred čitateljima.
3. Tacit za činjenične informacije koristi indikativne rečenice, ne navodi izvor i ne koristi neupravn govor.
4. Istaknuti historiografi antike koriste infinitivne konstrukcije u cjelovitoj i eliptičnoj formi primarno za nefaktične informacije.

Korpus i metodologija istraživanja (maksimalno 6500 znakova s praznim mjestima):

metoda dopune nepostojećih podataka

metoda uklanjanja krivo pripisane točke

kontrastivne metode

Sve fraze Tacitovih Anala odijeljene rečeničnom interpunkcijom (točkom, uskličnikom i upitnikom) u redakciji teksta koja je dostupna u digitalnoj biblioteci Perseus digital Library Greek and Roman razvrstat će se u Microsoft Excell tablicu kao polazne rečenice. Svaka tako odvojena fraza dobit će pozitivnu (1) ili negativnu (0) oznaku u kategorijalne stupce kako slijedi: stupac 1: nezavisna rečenica u indikativu, konjunktivu ili imperativu

stupac 2: zavisnosložena rečenica s veznikom

stupac 3: zavisnosložena rečenica s ECM konstrukcijom akuzativa s infinitivom (ACI)

stupac 4: ECM klauza akuzativa s infinitivom (ACI) bez glavnog glagola

stupac 5: kontrolna konstrukcija nominativa s infinitivom (NCI)

stupac 6: kontrolna konstrukcija nominativa s infinitivom (NCI) bez glavnog glagola

stupac 7: kontrolna infinitivna konstrukcija

stupac 8: kontrolna infinitivna konstrukcija bez glavnog glagola (i tzv. historijski infinitivi)

Infinitivne fraze koje nemaju glavni glagol metodom popunjavanja nedostajućih podataka dobit će dodatnu oznaku:

stupac 9: spojivo s glavnim glagolom u susjednoj rečenici s oznakom g(ore) ili d(olje) za postojanje glavnog glagola prije ili poslije fraze.

stupac 10: oznaku t za spojivo s glavnim glagolom govorenja tradere (eliptična konstrukcija ACI), oznaka v za spojivo s glavnim glagolom videri (eliptična konstrukcija NCI) i oznaka c za spojivo s glavnim glagolom coepisse (eliptična kontrolna dopuna)

Spojivost infinitivne fraze s glagolom u susjednoj rečenici testirat će se uklanjanjem suspektno krivo pripisane točke te ponovnom provjerom ovjerenosti rečenice prema univerzalnim jezičnim zakonima o predikatu i rečenici te s latinskim jezičnim kodom; spojivost eliptične konstrukcije ACI s aktivnim glagolom govorenja tradere, eliptične konstrukcije NCI s pasivnim glavnim glagolom videri i spojivost infinitivne fraze s glagolom coepisse testirat će se provjerom ovjerenosti rečenice. Za dodatno osnaženje argumenta o pretpostavljenim glagolima spornih infinitivnih fraza u svim nespornim infinitivnim frazama koje imaju glavni glagol unutar rečenične interpunkcije izdvojit će se glavni glagol u zaseban stupac da se odredi koje glavne glagole Tacit preferira uz ACI, NCI, kontrolne infinitivne dopune i tzv. historijske infinitive. Pretpostavlja se da isti tipovi konstrukcija na mnogim ili barem nekim mjestima u tekstu imaju izrečen glavni glagol. U tu svrhu u dodatni stupac ispisuje se izrečeni glavni glagol infinitivnih dopuna i konstrukcija:

stupac 11: izrečeni glavni glagol

Ako za neki tip konstrukcije u Tacitovim Analima ne bude primjera izrečenog glavnog glagola, taj će se glavni glagol potražiti u primjerima tih istih konstrukcija kod drugih rimskih i grčkih historiografa te će se najreprezentativnij primjer glavnoga glagola za neki tip konstrukcije primijeniti kao osnovno testno sredstvo za ovjeravanje infinitivnih elipsa kod Tacita.

Stupac 12 bilježit će izglednu faktičnost informacije oznakom f za očito faktičnu informaciju poput smrti pojedinih ljudi, smjenama s položaja, imenovanjima u službe, nastupima događaja koji su vjerojatne činjenice. Oznaka n služit će za nefaktične informacije poput ponašanja ljudi, ukazivanja na nalogodavca bez potvrde, obavijesti za koje se navodi da su pribavljene predajom ljudi ili se pisac od njih ogradio neupravnim govorom kao i detalji događaja koji imaju dramska obilježja. Stupac 13 bit će za ostale napomene.

Obrada podataka izvest će se automatskim sortiranjima te pokazati statistiku svih fraza Tacitovih Analā. Tako će se izdvojiti sve infinitivne fraze u kojima je glavni glagol neopravdano odvojen rečeničnom interpunkcijom, sve infinitivne fraze koje se mogu ovjeriti kao rečenice

dodavanjem tipičnoga glavnoga glagola te infinitivne konstrukcije koje se ne mogu ovjeriti kao rečenice spomenutim postupkom. Ako su tzv. historijski infinitivi zaista latinska sintaktička kategorija, statistika će pokazati velik broj takvih fraza koje se ne mogu ovjeriti kao prokazane elipse. Ako historijski infinitivi nisu sintaktička kategorija, dominantna većina (blizu apsolutnom broju) bit će ovjerena bilo pridruživanjem glavnom glagolu u najbližem okruženju (kao proksimalna pseudoelipsa), glavnom glagolu u nizu (kao distalna pseudoelipsa) ili glavnom glagolu tipičnom za konstrukciju (kao prava elipsa), a historijski infinitivi kvalificirat će se kao tradicionalna stilska eliptična ili pseudoeliptična konstrukcija, a ne kao sintaktička kategorija. Statistikom će se utvrditi i Tacitovi tipični glavni glagoli za tipove infinitivnih konstrukcija te vezanost faktičnosti informacije za sintaktičke kategorije rečenice kao ukupan rečenični obrazac Tacitovih Anala te će ga se usporediti sa stilskim obrascima drugih antičkih historiografa i utvrditi uporabnu podudarnost rečeničnih struktura za vrstu prenešenih informacija. Sav navedeni istraživački postupak primijenit će se zato i na manju sondu Herodotove Povijesti, Ksenofontove Anabaze i Salustijevog Rata s Jugurtom.

Očekivani znanstveni doprinos predloženog istraživanja (*maksimalno 500 znakova s praznim mjestima*):

1. Gramatička i stilska definicija tzv. historijskih infinitiva usklađena s univerzalnim jezičnim zakonima o predikatu i njegovom specifikatoru te s latinskim jezičnim kodom
2. Usklađenost redakcije teksta Tacitovih Anala s latinskim jezičnim kodom
3. Definicija sintaktičkih sredstava za prijenos faktičnih i nefaktičnih informacija kod Tacita
4. Dokaz stilsko-jezičnog utjecaja velikih antičkih historiografa na Tacitov historiografski stil

Popis literature (*maksimalno 15 referenci*):

1. Andresen, G. (1874). De vocabulorum apud Tacitum collocatione. Unger.
2. Appellmann, C. (1888). Abriß der lateinischen Tempus-und Moduslehre in lernbarer Fassung: Im Anschluß an d. Grammatik von Siberti zsgest. Gesellius.
3. Carstensen, B. (1962). Die Testationsformel.
4. GNJATOVIĆ, TENA; MATASOVIĆ, RANKO. 2013. Some observations on verbs with obligatory control in Croatian. Rasprave 39, 2. 405-22.
5. GORTAN, VELJKO; GORSKI, OTON; PAUŠ, PAVAO. 1982. Latinska gramatika. Školska knjiga, Zagreb
6. Huebenthal, K. (1881). Quaestiones de usu infinitivi historici apud Sallustium et Tacitum. Gebauer-Schwetschkean.
7. LASNIK, HOWARD; MAMORU SAITO. 1991. On the subject of infinitives. In CLS 27. Part 1, The general Session, 324-343. Chicago Linguistic Society, University of Chicago, Chicago, Ill.
8. Laws, A. (1864). De dicendi genere Sallustii commentatio. Rössel, Kruttke 1864. 29 S (Vol. 32). Dr. v. Kruttke.

9. Maixner, F. (1877). De infinitivi usu vergiliano dissertatio,[Leipzig]. Hartman.
10. Mohr, G. (1878). De infinitivo historico. Hottenroth & Schneider.
11. Nikolaeva, I. (2014). The narrative infinitive construction in French and Latin. In Romance perspectives on construction grammar (pp. 139-179). John Benjamins.
12. Nurmela, T. (1944). Le débat sur l'infinitif de narration dans les langues romanes. Neuphilologische Mitteilungen, 45(4), 146-160.
13. Rosén, H. (1995). The Latin Infinitivus Historicus Revisited. Mnemosyne, 48(4), 536-564.

V. INFORMACIJE O PREDLOŽENOM MENTORU

Titula, ime i prezime predloženog mentora: izv. prof. dr. sc. Ana Lehocki-Samardžić

Kompetencije predloženog mentora (objave, projekti, nastavni rad, mentorsko usavršavanje):

Izbor iz radova na temu disertacije:

Ana Lehocki-Samardžić; Matija Zorić (2025.). Proverbs in the Phraseological Dictionary from the Works of Cornelius Tacitus. Proverbium, u objavi

Lehocki-Samardžić Ana; Đelatović, Sonja (2022.). A horvát és a magyar infinitívusz sajátosságainak kontrasztív leírása. Évkönyv XVII. 108-123. pp. Újvidéki Egyetem, Magyar Tannyelv Tanítóképző Kar Szabadka

Mlikota, Jadranka; Lehocki-Samardžić, Ana (2022.). Gyakorlati horvát (szerb) nyelvtan 'A Practical Croatian (Serbian) Grammar' by Jennő Haller. In: Morić-Mohorovičić, Borana; Vlastelić, Anastazija (ur.): Širinom filološke misli. Zbornik u čast Diani Stolac. Zagreb - Rijeka: Hrvatska sveučilišna naklada, Sveučilište u Rijeci, Filozofski fakultet, 453.-471.pp.

Mlikota, Jadranka; Lehocki-Samardžić, Ana (2021.). Mađarska sastavnica hrvatske gramatikografije 19. stoljeća. Osijek - Zagreb: Filozofski fakultet Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku ; Hrvatska sveučilišna naklada

Lehocki-Samardžić, Ana; Mlikota, Jadranka; Zorić, Matija (2018.). ILLYRICAE LINGUAE PRAECEPTA, COLOCZAE, 1807. Studia Slavica Savariensia 1-2., 142.-150. pp.

Projekti:

Od 2025. (Očekivano trajanje do 2029.) Suradnica na projektu: Evaluativna značenja umanjeća i uvećanja u hrvatskom jeziku (EZUH), voditeljica projekta: izv. prof. dr. sc. Ana Mikić Čolić

Od 2023. (očekivano trajanje projekta do 2027.) koordinatorka skupine znanstvenika iz Hrvatske na projektu: Hungarian Academy of Sciences TMNP2023-1/2023. Hungarian

Terminology Strategy Project. Voditelj projekta Prószyński Gábor, ravnatelj HUN-REN Instituta za jezikoslovna istraživanja.

U razdoblju između 2018. i 2020. godine suradnica na međunarodnom projektu: Domus szülőföldi csoportos pályázat: Nyelvi problémák a határon túli közösségekben (Jezični problemi u mađarskim manjinskim zajednicama izvan Mađarske) (MTA ID: 10051110) u financiranju Mađarske akademije znanosti, voditelj projekta: dr. sc. Szilárd Sebők sa Sveučilišta Comenius iz Bratislave (Slovačka).

Godine 2019. suradnica na projektu: EFOP-3.4.3-16-2016-00022 „QUALITAS Minőségi felsőoktatási-fejlesztés Sopronban és Szombathelyen” (QUALITAS Razvojne aktivnosti za kvalitetno visoko školstvo u Sopronu i Szombathelyu”), voditeljica projekta:

Akaderske godine 2016./2017. suradnica na projektu: Hrvatsko-mađarski jezikoslovni dodiri u drugoj polovici 19. stoljeća (UNIOS IZIP-2014-26), voditeljica bila doc. dr. sc. Jadranka Mlikota.

Od 2013. godine do danas suradnica na projektu: Domus szülőföldi csoportos pályázat: Termini magyar-magyar szótár szerkesztése (Uređivanje Terminijevog mađarsko-mađarskog rječnika) (DOMUS ID: 2527/1/2019/HTMT) u financiranju Mađarske akademije znanosti, a voditelj projekta je prof. dr. sc. Attila Benő sa Sveučilišta Babeş–Bolya iz Cluj-Napoce (Rumunjska).

Suradnica na međunarodnom znanstvenom projektu (2013.–2014.) pod nazivom A magyar nyelv tantárgy oktatása a külső régiókban 1. (Podučavanje predmeta Mađarski jezik u susjednim regijama 1.) (MTA ID 10029446) u financiranju Mađarske akademije znanosti, a voditelj projekta bila je Gizella Szabó Mihály (Sveučilište Konstantina Filozofa, Nitra, Slovačka),

te u nastavku istoga međunarodnog znanstvenog projekta (2014.–2015.) pod nazivom A magyar oktatás a magyarországgal szomszédos országokban tartalmi és szakmai helyzetkép (Obrazovanje na mađarskom nastavnom jeziku u okolnim državama: sadržajni i stručni situacijski prikaz) u financiranju Mađarske akademije znanosti, a voditelj projekta bio je István Csernicskó (Institut Hódinka Antal Zakarpatske mađarske visoke škole Rákóczi Ferenc II., Ukrajina).

Nastavni rad:

Od 2022. do danas izvanredna profesorica na Katedri za mađarski jezik i književnost FFOS-a

Od 2016. do 2022. docentica na Katedri za mađarski jezik i književnost FFOS-a

Od 2012. do 2016. viša asistentica na Katedri za mađarski jezik i književnost FFOS-a

Od 2008. do 2012. asistentica na Katedri za mađarski jezik i književnost FFOS-a

Od 2006. do 2009. nastavnica latinskog jezika u Medicinskoj školi Osijek

Od 2002. do 2006. nastavnica latinskog jezika i učiteljica hrvatskog jezika u Prosvjetno-kulturnom centru Mađara u RH - Osijek
Mentorsko usavršavanje:

Dana 20. studenoga 2024. godine usavršavanje nastavnog osoblja na Filozofskom fakultetu u Osijeku: Mentorska izvrsnost: ključ uspješnog doktorskog obrazovanja.

E-pošta: alehocki@ffos.hr

Titula, ime i prezime drugog predloženog mentora *(ako se predlaže sumentor)*:

Kompetencije drugog predloženog mentora (objave, projekti, nastavni rad, mentorsko usavršavanje) *(ispuniti samo ako se predlaže sumentor)*:

E-pošta drugog mentora *(samo ako se predlaže sumentor)*:

VI. IZJAVA

Izjavljujem da nisam prijavio istovjetnu temu doktorskog rada ni na jednom drugom sveučilištu.

U Osijeku 25.05.2025.

Potpis

Napomene:

U slučaju da predložena tema uključuje znanstvena istraživanja na ljudima ili životinjama uz prijavu teme doktorskog rada doktorand mora priložiti suglasnost etičkog povjerenstva nositelja doktorskog studija, a po potrebi i suglasnost etičkog povjerenstva druge institucije koja je uključena u istraživanje.

Molimo Vas da ispunjeni Obrazac 1 pošaljete u elektroničkom ili u tiskanom obliku (potpisan) suradniku za doktorski studij u Ured za studentska pitanja.